

NYHETSBRÉV *INDIEN*

utgivet av *Indienspecialisten EMPATUM*
Engelbrectsgatan 39, 114 32 STOCKHOLM Bankgiro: 5871-7315
Tel: 08-411 04 08. E-post: empatum@comhem.se
Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl
Hemsida: <http://www.empatum.se>

Nr 2 2012

Utkommer 5 gånger per år
Artonde årgången

TAMT MAOIST-MÖTE

Den 18 april anordnade föreningen Indiensolidaritet ett möte med titeln "Indien - framgångssaga eller svältkatastrof" på ABF-huset i Stockholm. Det var en paneldebatt med Jan Myrdal, Per J Andersson Hans Magnusson och Nyhetsbrevets redaktör i panelen. Tanken var väl att det skulle bli en debatt om maoisterna, deras metoder och målsättning. Men så blev det knappast, främst p.g.a. att Jan Myrdal höll en låg profil. Nyhetsbrevets redaktör attackerade honom två gånger utan att han svarade.

I stället kom debatten att handla om huruvida de fattiga har ökat eller minskat i antal. Hans Magnusson talade om daliternas situation och ansåg att det råder ett "demokratiskt underskott" i Indien. Jan Myrdal ondgjorde sig över att det rapporteras alldeles för lite om Indien i svenska massmedia. Per J Andersson påpekade att detta antagligen gäller de flesta "avlägsna" länder. Om någon händelsevis sysslar mycket med Kamerun så anser han säkert samma sak. Okunnigheten om Indien gör att man alltid måste förklara allting från början, det blir en lång "startsträcka" varje gång. Nyhetsbrevets redaktör påpekade att det dock har förbättrats avsevärt under de senaste åren p.g.a. de betydligt tätare affärsförbindelserna och den ökade turismen. Ekonomijournalisternas ökade intresse och kunskaper om Indien spelar också en viktig roll.

Så vitt man kunde se fanns det inte några uppenbara maoistsympatisörer bland åhörarna. Under frågestunden handlade frågorna mest om valet i Uttar Pradesh och om situationen i Kerala.

Bokrecension:

MER KUNSKAP ÄN ÄVENTYR

Marie Ericsson: **Kom och Se - om meditation och theravadabuddhism.** Vipassanagruppen, Stockholm 2011. ISBN 978-91-633-8727-2.

Föreliggande bok och Anna-Karin Svedbergs "Andlighet och Kärlek" (se "Mer äventyr än kunskap" i Nyhetsbrev nr 5/2011) är båda skrivna av svenska kvinnor med ett starkt engagemang för buddhismen. Men där upphör likheten. Marie Ericsson nämner att hon har rest i de buddhistiska länderna men utan att gå in på några detaljer. I stället koncentrerar hon sig på den buddhistiska läran. Hon beskriver buddhismens grunder på ett förtjänstfullt sätt, samt även meditationsmetoderna som finns i theravadabuddhismen.

Visst, även Marie Ericsson stöter på diskriminering av kvinnor, men hon konstaterar att det inte finns någon grund för detta i den buddhistiska läran, och att det beror på samhällena. Hon nämner flera kvinnor som har blivit arhater (nått upplysningen) eller blivit framstående lärjungar. I en annan bok, *Tales from Kausambi* (ISBN 978-955-24-0356-9) nämns också ett antal sådana kvinnor. Det finns två gemensamma huvudspår bland dem: antingen hade de drabbats hårt genom barns och familjers död, eller också hade de levtt ett lössläppligt liv.

Marie Ericsson skriver som man gör när man har egen erfarenhet av att studera buddhismen och av att meditera. Hon har också en god portion humor. Hon lyckas framgångsrikt relatera de buddhistiska lärorerna till vårt vardagsliv. Dessutom avslöjar hon några av de vanligaste fördomarna om buddhismen.

Boken rekommenderas varmt.

BREV FRÅN INDIEN

Det är alltid roligt att vara i Indien! Folk är vänliga, lätta att få kontakt med, pratsamma och diskussionsglada.

Man kommer alltid in överallt, även om det finns vakter och skyltar med "Tillträde förbjudet". Efter 10 minuter är man inne!

För varje gång redaktören besöker landet blir vägarna lite bättre, husen ute i byarna likaså, och fr.a. tycker sig redaktören se fler konstbevattnade åkrar.

Tiggarna minskar i antal. Däremot finns det en hel del vanliga skolungar som "okynnestigger" av utlänningar. Detta uppmuntras dessvärre av naiva turister som envisas med att ge ungarna pengar, godis och pennor. Redaktören har alltid tyckt att ge godis till främmande ungar är ett oskick. Hur många av Nyhetsbrevets läsare skulle gilla att främlingar ger sötsaker till deras barn ute på stan?

I Indien ska man vara på landsbygden. De små byarna är oftast rena och prydliga och den mat man bjuds på smakar superbt - mycket bättre än hotellmaten! Byborna visar ofta gärna sina grödor och redskap.

Indiska dagstidningar har ofta mycket intressanta och välskrivna ledare och debattartiklar. Indisk TV har livliga debattprogram där folk talar i munnen på varandra.

Att se Taj Mahal är naturligtvis en upplevelse. Men man skall inte försumma att titta på alla indier som kommer till Taj Mahal. Dit kommer folk från hela Indien, ibland från avlägsna byar. Många har klätt upp sig inför besöket.

Utvecklingsoptimismen finns kvar. P.g.a. allt detta trevliga har Redaktören dröjt sig kvar i Indien - och Nyhetsbrevet blivit försenat!

EFFEKTIVT POLISARBETE

Lars Henric Ekstrand

De klagas överlag på polisens låga uppklarandeprocent, särskilt av mängdbrott. Men jag har nyss varit med om ett extremt svårlöst brott som dock klarades upp inom loppet av minuter snarare än timmar. Men det var förstås inte i Sverige utan i Calcutta.

Min senaste resa till Indien blev ett hårresande äventyr som höll på att bli en katastrof. Jag kom till DumDum Airport i Calcutta den 2 mars vid 4-tiden på morgonen och tog en pre-paid taxi till Howrah station. Den är enorm. Ett 40-tal spår fördelade på två angränsande stationer, en för norr- och en för södergående trafik. Ett myller av tusentals resande i varje minut och miljoner på ett dygn.

Taxichauffören anropade en bärare som efter ett tag förstod att jag skulle med expresståget Falaknuma till Bhubaneshvar (50 mil söderut) från plattform 21. Jag visade även min biljett. Han tog min stora resväska och mitt handbagage på huvudet och bar iväg. Men vi uppslukades av en hord resande från ett inkommande tåg. Han såg sin chans och försvann.

O fasa! Laptop, guldklocka, bröllopspresenter, alla kläder och mediciner borta för alltid! Mycket arbete så småningom för att få ut försäkringspengar. Om jag inte kunde få fram samma mediciner som jag dagligen använder skulle jag bli tvungen att snabbt återvända till Sverige.

Kontanter, bankkort, pass och visumhandlingar bär jag alltid på kroppen dolt under skjortan så det kommer man inte åt utan att slå mig medvetslös (eller värre).

En tjänsteman hjälpte mig att leta upp och ned på plattform 21 (mycket lång och tätbefolkad!) och även på angränsande 20 och 22. Inget resultat. Jag kontaktade en polisutpost som hänvisade mig till Howrahs huvudpolisstation. Där hänvisade man mig till trafikkontoret utanför som hänvisade mig tillbaka till polisstationen.

Där insisterade jag på att man skulle upprätta en FIR, First Information Report, stämplad och registrerad med en kopia till mig f.v.b. mitt försäkringsbolag. Så skedde så småningom. Nu deltog även några konstaplar i sökandet. Jag gick till plattform 21 åtföljd av ett tjänstgörande polisbefäl.

Han upplyste mig att certifierade bärare alltid har ett nummer på vänstra axeln. Alla andra bör undvikas. Nummeridentifieringen kände jag inte till fast jag säkert tagit bärare i Indien 50 - 100 gånger under 32 år. Det har alltid gått bra.

Polisinspektören ville att jag skulle vänta till sista sekunden med att gå ombord, varför förstod jag först senare. Jag gick dock ombord när det var någon minut kvar, och så bar det iväg.

Efter några timmar på tåget kom det någon som sa att polisen ringt och att alla mina saker hade återfunnits! Jag borde omgående återvända till Howrah och hämta upp dem. Man hade blixtnsnabbt lyckats identifiera skurken. Man hade nog hoppats att få fram sakerna innan jag reste. Jag fick sen veta att man hittat hans adress i hans hemby 5 km från Howrah och kommit dit innan han försökt öppna mina väskor. Han hade omedelbart fängslats.

Ett anmärkningsvärt effektivt polisarbete! Gissningsvis har man koll på alla ocertifierade bärare och har informatörer bland övriga. Ligorna har dessutom sina revir. (Hade polisens språkkunskaper varit bättre kunde man kanske kunnat förklara redan innan jag reste att jag borde vänta och ta ett senare tåg.) Jag gissar att man hade identifierat 5-6 primary suspects inom minuter, och kanske t o m skickat ut olika patruller till deras adresser.

I varje fall hade svensk polis nog aldrig lyckats fånga en väsksnattare som redan hunnit hem på någon större järnvägsstation i Sverige.

Nokia Asha 200

IDEALISK TELEFON!

Nokia Asha 200 med plats för två SIM-kort är Indienresenärens idealiska telefon!

I Sverige kan man knappast få tag i telefoner med två SIM-kort, men i Indien finns det c:a tre märken att välja mellan. Att ha två SIM-kort är naturligtvis idealiskt eftersom man då kan ha sitt vanliga svenska SIM-kort plus ett indiskt på en gång i samma telefon. Före varje samtal väljer man vilket kort man vill använda (man kan också göra ett varaktigt förval).

Vid ett inkommande samtal kan man se vilket nummer som är uppringt. Om någon ringer på det svenska numret så vägrar man samtalet och ringer tillbaka från det indiska numret - detta för att undvika roamingkostnaden från Sverige.

Enda nackdelen är att man ej kan ställa in den på svenska. Den har bara de fyra sydindiska språken, hindi och engelska. Inkommande svenska SMS har å, ä och ö, men dessa bokstäver finns ej när man själv skriver.

Nokia Asha 200 tillverkas i Chennai, ser ut som en något mindre Blackberry och kostar INR 4.400 (c:a SEK 550).

Nästa dag tog jag ett tidig flyg tillbaka till Calcutta och fick efter en del byråkrati ut mina prylar. Normal procedur, fick jag veta, skulle ha varit att begära hos domstol att få ut dem som varande beslagttaget gods, men man tog en genväg p g a omständigheterna. Över huvud var man mycket hjälpsam, och försåg mig även med te och kex.

Det går om man har ambitionen och organisationen! Svårigheterna torde vara enormt mycket större i Calcutta än någonsans i Sverige. Ändå lyckas man.

Författaren är professor emeritus och gammal Indienvän.

ANMÄL NÄR DU FÅR NY E-POSTADRESS!

Detta Nyhetsbrev aviseras till 1.732 mottagare. Till dessa kommer de som själva hittar Nyhetsbrevet på Empatums hemsida.

MYTER OM FATTIGDOM

Vi har ju i de senaste numren skrivit en del om fattigdomen i Indien: Nyhetsbrevet - en socialt engagerad tidskrift! Nu har vi tagit del av en presentation som Swaminathan S Anklesaria Aiyar höll för Internationella Valutafonden den 28 april 2011, som handlar just om detta.

Där framgår att Indiens höga tillväxt (ca 8 %) har möjliggjorts av att tillväxten har varit ännu högre i de fattigaste delstaterna, som svarar för halva Indiens befolkning. Så det är inte riktigt sant att man måste se till att någonting av de 8 procenten "tricklar ner" till de fattiga, tvärtom har tillväxten "tricklat upp" från de fattiga delstaterna till den nationella nivån.

Befolkningstillväxten har minskat mest och läskunnigheten ökat mest i de fattiga delstaterna.

Daliterna i norra Indien har åtnjutit en inkomstökning större än genomsnittet efter liberaliseringarna.

Ett resultat av detta är att tre fjärdedelar av delstatsregeringarna i de fattiga delstaterna numera återväljs. Men, tillägger Aiyar, fattigdomen är fortfarande utbredd och det återstår mycket att göra.

Fyra av Indiens fattiga delstater (Bihar, Chhattisgarh, Jharkhand, Madhya Pradesh, Orissa, Uttar Pradesh) hade högre tillväxt än Indiens genomsnitt (8,5 %) under perioden 2004-9, Jharkhand låg precis på genomsnittet och Madhya Pradesh och Uttar Pradesh låg under (6,6 resp 6,7 %).

Chhattisgarh låg med sina 9,7% över genomsnittet, trots maoismen! "Maoistbältet" har haft en hög tillväxt de senaste tio åren, och har också lönsamma industrier. Området är inte alls så beroende av gruvdrift som ofta påstås. Maoisterna "beskattar" gruvindustrin, byggfirmor och andra företag och är därför inte intresserade av att stänga dem.

Överhuvudtaget kan Aiyar inte se någon koppling mellan fattigdom och uppror. Punjab är Indiens rikaste delstat och ändå hade man ett långvarigt uppror där på 1980-talet. Kashmir är inte någon påtagligt fattig delstat, ändå finns där separatism och terrorism, till stor del beroende på stödet från Pakistan. I Assam står den assamesiska "överklassen" mot fattiga bengalis. Därför anser Aiyar att oroligheterna ofta härrör ut etnicitet, inte fattigdom. I maoistbältet är det stambefolkning mot "inflyttare". Det mycket fattiga Bundelkhand har ingen upprorsrörelse.

Liberaliseringarna har medfört social rörlighet. Fattiga har kommit sig upp och blivit mindre fattiga. Några har blivit enormt rika, t.ex. de som sysslar med data, IT m.m., men detta har inte skett på de fattigas eller någon annans bekostnad. Inom vänstern tror man att om någon blir rik så måste det ske på någon annans bekostnad. Så är inte fallet.

Hungern har minskat från 17,3% år 1983 till 2,5% år 2004-5. Hungern har minskat mest i de fattiga delstaterna, den är 0% i Rajasthan. Konstigt nog är hungern större i Kerala, som är en relativt avancerad delstat.

När det gäller statistiken över undernärda barn så innehåller den en del konstigheter. De 20 rikaste procenten har 20 % underviktiga barn samt 25 % barn som är för korta! Det är inte fråga om undernäring i klassisk bemärkelse utan om felnäring. Ibland räknar man även in överviktiga barn i denna siffra.

Slutsatsen av allt detta är att ekonomisk tillväxt är en absolut nödvändig (men inte helt tillräcklig) förutsättning för att fattigdom, analfabetism m.m. skall minska. Det finns alltså ingen motsättning mellan ekonomisk tillväxt och social rättvisa.

Anm. Hela Aiyars presentation, som är en Powerpoint-presentation, kan fås från Empatum på begäran.

SJUKVÅRD I SVERIGE?

Får utlandssvenskar, som är bosatta i Indien, akut sjukvård i Sverige på samma villkor och samma kostnader som "vanliga" svenskar?

Svar "JA", enligt Hasse Knutsson, handläggare, Avd för vård och omsorg på Sveriges Kommuner och Landsting. För ytterligare information hänvisar han till handboken "Vård av personer från andra länder", sidan 17, om vad som gäller för svensk medborgare (inte folkbokförd i Sverige) som söker akut vård i Sverige. Handboken är tillgänglig via <http://www.skl.se/overenskommelser> skrolla ner och klicka på "Vård av personer från andra länder". Klicka på "Ladda ner handboken" och återigen på "Ladda ner som pdf". Se avsnitt 5.2 som börjar på sidan 15. I tabellen på sidan 17 står det att kategorin "Svensk medborgare som är bosatt utanför EU/EES i övriga länder med vilka Sverige saknar konvention" betalar samma vårdavgift som bosatta inom landstinget. Detta betyder att en svensk som är bosatt i Indien får akutvård på samma villkor som en "vanlig" svensk, dock endast inom det landsting där hon senast var skriven. Så om man t.ex. flyttade från Gotland till Indien för 40 år sedan och man behöver akut vård då man är på besök i Umeå - då är det Gotland som gäller! För planerad vård betalar indiensvensken sex gånger mer än en vanlig svensk för öppenvård och 10 gånger mer för slutenvård.

Slutsats: Det är billigare (och ofta kanske även bättre) att få planerad vård i Indien.

Tips: Då man blir akut sjuk och uppsöker sitt "gamla" landsting - ha då ett exemplar av skriften "Vård av personer från andra länder" till hands, markera med rött det relevanta stycket och var beredd att visa personalen.

- Med hjälp av **Stina Vasu, Chennai**

I nästa nummer av Nyhetsbrevet kommer kommer en recension av filmen "Marigold Hotel" och en artikel om "Hinduismen är en unik religion" bl.a. därför att den är henoteistisk. Vet alla vad "henoteistisk" är? Om inte - missa inte nästa Nyhetsbrev!!

VALEN I INDIEN

Det har nyligen varit val i delstaterna Uttar Pradesh (valdeltagande: 61%), Manipur, Goa (båda 80%) samt Panjab (77%) och Uttarkhand (70%). Tendensen är ett ökat valdeltagande. Dessutom präglades de senaste valen av ett minimum av våldsamheter och valfusk. Valfusk har nästintill omöjliggjorts av de elektroniska valmaskinerna. Detta är ett bevis på att den indiska demokratin utvecklas och mognar. Ett annat bevis är att kvinnornas valdeltagande sakta ökar. Ytterligare ett bevis är att folk i allt mindre omfattning röstar efter grupptillhörighet, och att i stället utvecklingsfrågor dominerar. Om en delstatsregering uppfattas som duglig och ärlig så belönas den av väljarna.

En annan tendens idag är att regionala partier stärks. Nio delstater styrs av regionala partier, åtta styrs av BJP (som jämte Kongresspartiet förlorade stort i de senaste delstatsvalen), samt sex av Kongresspartiet. De allindiska partierna, Kongresspartiet, BJP och CPI(M) har minskat i betydelse och riskerar att bli irrelevanta i framtiden. De starkaste och framfusigaste chefsministrarna idag är regionala, som Mamata Banerjee i Västbengalen, Naveen Patnaik i Orissa och den unge Akilesh Yadav i Uttar Pradesh. Till dessa kommer Jayalalitha i Tamil Nadu som ju har varit med i leken länge.

Detta innebär en decentralisering av Indien. Delstaternas betydelse ökar, centrets minskar. Eftersom de regionala partierna är starkt inriktade på utvecklingsfrågor, kan detta innebära en ny "take off" för Indien.

INDIEN historisk översikt det moderna Indien hinduismen kastsystemet livsattityder, etikettsregler bilder av Indien

av Indienanalytikern
David Ståhl

Häftad, v + 130 sidor med kartor.
Stockholm 2006.

ISBN 91-631-9522-4

Pris: 170 kr inkl moms och porto.

Beställes enklast via AdLibris
<http://www.adlibris.com>

Bokförlaget EMPATUM
Tel 08-411 04 08

RESA TILL INDIEN **MED SvD ACCENT OCH DAVID STÅHL**

Följ med på en innehållsrik resa till Indiens unika historiska och kulturella platser. Det rikt varierade programmet leds av Nyhetsbrevets redaktör, David Ståhl. Vår resa börjar i mångmiljonstaden New Delhi där vi bland annat besöker presidentpalatset och triumfbågen India Gate och utforskar städer gamla delar med sina färgrika basarer och typiska folkliv. Vi upplever historiska miljöer som sikhs helgedom Bangla Sahib och Gandhis gamla bostad Birla House.

En av resans många höjdpunkter är Taj Mahal – det undersköna mausoleet. Vi besöker också Alwar och Neemrana fort där vi inkvarterar oss i fortets unika rum. Jaipur och maharajans tidigare residens Amber fort, står också på programmet. En tidig morgon glider vi fram på den heliga floden Ganges soluppgången, en oförglömlig upplevelse. Under hela vistelsen bor vi genomgående på hotell som håller hög klass, både när det gäller boende och mat.

Resan är speciellt framtagen för SvD accent.

Tid: 2-16 november 2012.

Pris: 29 950 kr per person i delat dubbelrum.

Reseledare: David Ståhl.

Resrutt: Delhi, Alwar och Neemrana fort, Jaipur, Agra, Orcha, Khajuraho, Varanasi, Delhi.

Informationskväll med bildvisning: Tisdag den 22 maj kl 18.00, Tulegatan 39. Fritt inträde. Obligatorisk anmälan till info@indienresor.se. Indienkännaren och reseledaren David Ståhl presenterar resan och berättar om indisk kultur och samhällsliv.

Bokning och information: Kontakta Indienresor på tel 08 545 95 200, mejla till info@indienresor.se eller boka online på <http://www.indienresor.se>

Hotellen på resan håller alla mycket hög klass. En natt ska vi bo i ett gammalt fort som är omgjort ett hotell med utsikt över slätten. Helpension ingår med måltider på restauranger av god klass.

Resan leds av Indienexperten David Ståhl som också håller en presentation av resan i Stockholm d 22 maj.